

den Pris, som gør det muligt at faa Foderkornet uden Tab. Det, siger han, er det væsentlige, det første, det, hvorpaa hele Systemet hviler. Den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Hedegaard, udtrykte dette saaledes: „Landmændene skal have en saadan Pris, at de kan købe, om de vil, saa maa de selv om, om de vil inddække sig straks eller vente til hen paa Foraaret, eller til de har Brug for det; mulig er Prisen da steget, mulig er den faldet, det bliver, deres egen Sag, men Loven skal være saaledes, at de kan inddække sig, hvis de vil“. Jeg tror, at det, Hr. Hedegaard har sagt, udtrykker, hvad baade han og Landbrugsministeren mener om den bærende Tanke i det hele. Det er da rigtigt at undersøge, om dette er Tilfældet, om det slaar til.

Men forinden jeg gaar over dertil, vil jeg gerne sige, at naar begge de ærede Herrer ledsager denne Skildring af Lovforslaget med den Paastand, at det er det Krav, man altid har stillet fra den Side, saa er dette ikke rigtigt. Kravet om, at Rugprisen, da Staten første Gang beskæftigede sig med denne, skulde blive Erstatningspris, blev — saaledes som det allerede er berørt af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, men jeg tror, det er rigtigt at fremlægge selve Dokumentet — rejst i Skrivelse af 4. December 1914 fra et Mindretal indenfor den overordentlige Kommission. Dette Mindretal bestod af Fr. Andersen, Birk, Niels Frederiksen, Heilbuth og Borgmester Jensen, altsaa af Repræsentanter for det radikale Venstre og for Socialdemokratiet og af Professor Birck. Disse stillede dette Krav og foreslog derfor følgende: „Vort Forslag angaaende Maksimalpris gaar i Hovedsagen ud paa, at der ansættes en *Maksimalpris af 20 Kr.* for dansk Rug, frit leveret paa Producentens nærmeste Station og i øvrigt paa nærmere angivne Betingelser, og at denne Pris *forandres ugentlig efter Majsprisen, saaledes at hvis Majsprisen bane-frit Importhavn gaar over 19 Kr. eller under 17 Kr., forhøjes eller nedsættes Maksimalprisen for dansk Rug i Forhold dertil.* Den ene Krone, som Rugen sættes højere end Majsen fra 19 til 20 Kr., skal tjene til Dækning af Sælgerens Omkostninger til Fragt og Kørsel ved Ombytningen, idet Majsprisen sættes frit Importhavn. Vi formener, at gennemsnitlig vil en Krone være tilstrækkelig, men foreslaar dog at gaa *helt ned til 17 Kr. for Majs*, inden Rugprisen, 20 Kr., skal reduceres, væsentlig ud fra den Betragtning, at Landboerne ikke alene skal have et fuldt, men et rundeligt Vederlag for

deres Rug, og tillige for saa vidt muligt at sikre en nogenlunde stabil Maksimalpris“. Der er saa nogle Medlemmer, der reserverer sig og siger, at de har haft nogen Betænkelighed ved at gaa saa langt ned som til 17 Kr., hvorved Rugprisen kun reduceres med 1 Kr. til 19 Kr., selv om Majsprisen gaar ned til 16 Kr., saaledes at der bliver en Difference i Prisen paa 3 Kr., men de har gjort det under Hensyn til det ønskelige i at give Landboerne fuld Dækning for Omkostningerne eller i gunstigste Fald en god Fortjeneste. Man vil altsaa se, hvorfra Kravet om fuld Erstatningspris oprindeligt stammer. Men hvorledes blev dette Krav modtaget af de Medlemmer, som hører til det Parti; for hvilket det ærede Medlem Hr. Hedegaard er Ordfører og den højt-ærede Landbrugsminister? Landbrugsminister? Det blev mødt med fuldkommen Afvisning, med en Afvisning, som er saa udførlig, at jeg ikke kan læse den op i dens Helhed, men kun kan læse nogle faa Ord op af den. Den findes i den overordentlige Kommissions Dokumenter Side 239—242, og Tankegangen i den er: Maksimalpris kan Staten jo nok fastsætte, men Landbrugerne har Krav paa en fuld Erstatningspris, og hvis derfor den Maksimalpris, som fastsættes, ikke passer dem, saa vil de ikke aflevere, og saa vil der komme en Ekspropriation, og Vurderingen maa nødvendigvis tage Hensyn ikke til Majsprisen, men til Verdensmarkedets Pris paa Rug. De siger derfor, at hvis Majsprisen falder og Maksimalprisen saa følger den nedad, men Rugprisen ude i Verden samtidig stiger, saa vil Landbrugerne ikke være med dertil, saa vil de ikke kunne nøjes med Erstatning, med at faa Rug ombyttet med Majs, nej, saa maa de have Prisen ude i Verden. Der konkluderes saaledes i Punkt 3 i deres Slutningsindstilling, hvori de siger: „Medens den foreslaaede Maksimalpris vil følge Majsen i forventet nedadgaende Retning, vil Vurderingsprisen følge en mulig Stigning i udenlandsk Rug i opadgaende Retning.“ Partiet stillede sig saaledes under Førerskab af den Mand, der i mange Aar var Venstres Fører i Landbrugsspørgsmaal, Hr. P. Th. Nielsen, som forvaltede dette Ordførerskab med overordentlig Lidenskab og med stor Dygtighed, selv om det efter min Mening var en ganske forkastelig Retning, han førte Venstre ind i. Man stillede sig paa det Standpunkt: For Landbrugerne vil vi have Verdensmarkedsprisen. Hvis den højtærede Landbrugsminister vil se paa Side 512 i den overordentlige Kommissions Dokumen-